

א) וקדושו יע: ושי"ן,
ב) לעיל נ"א. כחובות נו.
קדושו יע: ב"ב קט:
ג) גיטין פ"ד, א' וני
חוקפות כחובות נו. ס"ה
ה) זו השניו על פ"ש"י
ד) וני מופ' לעיל
נ"ה ד"ה אמר ר"י וכן
הכ"ל"ש אימ"א שומר חנם
וכן כה"ג"ה שם דדוקא
ש"ס ש"ך כה"ה הנ"ל
כ"ו, א) [לעיל טו. ושי"ן],
ו) גיטין פ"ד, ו' וני
חוקפות גיטין פ"ד. ד"ה על
מנ"א, א) [שמות כ"ב,
ט] [קמ"ג ה"א], ב) רש"י,

גליון הש"ס

נ"ב וכתבה ש"ש. כמ"ס
לעיל נ"ה. ד"ה א"ר"י ה"ה
ל"ס הגרס"ב פ"ה א"ר"י
וכן ה"ה כה"ה פ"ה א"ר"י
כ"ל. ונגרס"ב ש"ש י"ל
ל"כ"ה נקט הכי א"ף ד"ל
דל"ה מ"ס דנפ"ק ק"ל
ע"כ מ"ש כה"ה הנ"ל:
שם בה"ה הנ"ה. ע"ן
לעיל ד"ף נ"ה. מופ' ד"ה
כ"ר"י:

מוסף רש"י

על מנת שאין לך עליו
שאר. מוזן רעובת.
תשמיש, הרי זו מקודשת
ותנאו בט"ל דל"ן א"ס
מתנה על מה שכתוב בתורה
והי קדושו המעשה מעשה
והתנאי כמנ"א ד"ה י"ה,
דמעשה בל"ה תנאי דמי
(רש"י"ם ב"ב ע"ב). בדבר
שבמ"מ. שא"ר וס"ת
(כחובות נו) דל"תן לתנאי
הי תנאי קיים א"ל עונה
לדע"ה דנפ"ק ה"ה לא
אימ"א דל"תן לתנאי (קדושו)
י"ו וד"ל נ"ה. עונת תשמיש
מ"ה ה"ה וד"ל דנפ"ק
ה"ה (רש"י"ם ב"ב ע"ב).
תנאו קיים. הקדושו
קדושו ו"ש לה עליו עונה
א"ל לא שא"ר וס"ת (ש"ס).
כמפ"ל ג"ה. דוחה א"ת
לנערה דדברי הכ"ה (גיטין
ד"ה).

הדרן עלך השוכר את
הפועלים

השוכר את הפועלים פרק שביעי בבא מציעא צ"ד.

עין משפט
נר מצוה

ק"ה א מ"י פ"ג מה"ל
שכירות ה"ה ה סמ"ג
ע"ן פ"ט טו"ש"ע ח"מ ס"י
ג"כ ס"ף ז:
ק"ח ב מ"י פ"ב ש"ס ה"ל
ט סמ"ג ע"ן ש"ס
טו"ש"ע ח"מ ס"י ל"ה ס"ף
ז:
ק"ב ג מ"י ש"ס סמ"ג ש"ס
טו"ש"ע ח"מ ס"י ש"ה
ס"ף ד:
ק"ב ד מ"י פ"ו מה"ל
א"ש"ת ה"ל ט
ופ"ב ה"ל א סמ"ג ע"ן ש"ס
טו"ש"ע ח"מ ס"י ל"ה ס"ף
ה כה"ג"ה:
ק"ב ה ו' מ"י ש"ס פ"י
ה"ל ב טו"ש"ע ש"ס
ס"ף ד:
ק"ב ז מ"י ש"ס ה"ל ט
ופ"ב ה"ל א סמ"ג ע"ן ש"ס
ה"ל ב טו"ש"ע ש"ס
ס"ף ה:
ק"ב ח מ"י פ"ב
מה"ל שכירות ה"ל
ט סמ"ג ע"ן פ"ט טו"ש"ע
ח"מ ס"י ל"ה ס"ף ח:
ק"ב י מ"י פ"ו מה"ל
א"ש"ת ה"ל א סמ"ג
ע"ן ש"ס טו"ש"ע ח"מ ס"י
ל"ה ס"ף ט:
א ב מ"י פ"א מה"ל
שכירות ה"ל ג ופ"ב
מה"ל ש"ל"ה ופקדון ה"ל א
סמ"ג ע"ן פ"ט טו"ש"ע ח"מ
ס"י שמו ס"ף א:
ב ל מ"י פ"א ש"ס ופ"ב
ש"ס טו"ר ושי"ע ש"ס
ס"ף ב:

תורה אור השלם
1 אם בעליו עמו לא
ישלם אם שוכר הוא ב"א
בשכרה: שמות כ"ב י"ד

אימא סיפא ב"ה תנאי שיש מעשה בתחילתו תנאו במ"ל אהאן
ל"ר מאיר. הכא משמע דלא כפי' הקונטרס דפי' בסוף
פרק מי שאלחו (גיטין דף ע"ה. ד"ה משום) דלפילו רבנן דרבי מאיר
מודו דבעינן תנאי קודם למעשה גבי הא דקאמר אלא אמר רבא
משום דהוי מעשה קודם לתנאי:
אמר רב נחמן בר יצחק מתני'
נמי דיקא ב"ה. ואל"ת תנאי
קמ"ל רב נחמן הא רב א"ר אמר לעיל
זו דברי ר' יהודה בן תימנא ועוד מה
שי"ך דיקא מה שה"ה כה"ה וליכא
למימר דלא שמי"ע ליה דרב ושי"ך נמי
דיקא כיון שאינו צפוי"ש כשנתנה א"ל
קשה דהוה ליה למימני כל שא"ר אפ"ש
לו לקיים תנאו בט"ל כי אי"ך דרישא
ונראה לומר (ע"ד) דרב נחמן הוה
ידע לה"ה דרב ומפ"ש מנ"ה לרב
דמתנימין כוונתיה דה"ה איכא למימר
דלמי ככולי עלמא וקאי ארישא
דקמ"י דכל המתנה על מה שכתוב
בתורה תנאו בט"ל ויהי"ז טעמא משום
דכל תנאי שאפ"ש לקיימו בסופו
דוקא הוי תנאי קיים א"ל מתנה על
מה שכתוב בתורה שא"ר אפ"ש לו
לקיימו תנאו בט"ל והתנה עליו
מתחילתו נמי קאי ארישא דקמ"י
וכל שי"ש צ"ו מעשה מתחילתו תנאו
בט"ל דוקא התנה עליו מתחילתו
תנאו קיים שהתנאי קודם למעשה
ודייק דלמי"א כרבי יהודה בן תימנא
מדקמ"י כל דאי סיומא דרישא הוה
לא הוה ליה למימני כל א"ל וא"ס
אפ"ש לקיימו בסופו והתנה עליו
מתחילתו תנאו קיים א"ל ודאי סיפא
מילתא צפ"י נפשיה הוה וש"ס חידוש
אתא לאשמועינן א"ס כן ודאי אתא
למדיק אפ"ש א"ן לא אפ"ש לא
ופ"י רבינו שמואל א"ן נראה לר"י
כלל לך לא כתבתי:

כך וכך גברי איכא בהדן כך וכך כלבי איכא
בהדן כך וכך זוקתא פסיקא לן ואזל ושקל
מיניה מאי א"ל "הרי הולכין למקום גרודי חיה
ולסטים: מתני' ב'מתנה שומר חנם להיות
פטור משבועה והשואל להיות פטור מלשלם
ג'נושא שכר והשוכר להיות פטורין משבועה
ד'ומשלם ה'כל המתנה על מה שכתוב בתורה
תנאו במ"ל ה'וכל תנאי שיש מעשה בתחילתו
תנאו במ"ל יוכל שאפ"ש לו לקיימו בסופו
והתנה עמו מתחילתו תנאו קיים: ג'ב' אמאי
מתנה על מה שכתוב בתורה הוא וכל המתנה
על מה שכתוב בתורה תנאו במ"ל הא מני ר'
יהודה היא דאמר י'בדבר שבממון תנאו קיים
כ'דתניא האומר לאשה הרי את מקודשת לי
על מנת שאין לך עלי שא"ר כסות ועונה
הרי זו מקודשת ותנאו במ"ל דברי ר"מ רבי
יהודה אומר בדבר שבממון תנאו קיים ומי
מצית מוקמת לה כר' יהודה אימא סיפא כל
המתנה על מה שכתוב בתורה תנאו במ"ל
אתאן לר"מ הא לא קשיא לעולם ר' יהודה
היא וסיפא בדבר שאינו של ממון אימא סיפא
כל תנאי שיש בו מעשה בתחילתו תנאו במ"ל
מאן שמעת ליה דאית ליה הא סברא ר"מ
דתניא אבא חלפתא איש כפר חנניא אמר
משום ר"מ תנאי קודם למעשה הרי זה תנאי
מעשה קודם לתנאי אינו תנאי אלא כולה
ר"מ היא ושאינו הכא ד'דמעיקרא לא שעבד
נפשיה תנא ה'ומתנה ז'שומר שכר להיות
כשואל במאי בדברים אמר שמואל א'בשקנו
מידו ור' יוחנן אמר אפילו תימא ב'בשלא קנו
מידו כ'בההיא הנאה דקא נפיק ליה קלא
דאיניש מהימנא הוא גמיר ומשעבד נפשיה:
וכל שאפ"ש לו לקיימו בסופו וכו': אמר רב
טבלא אמר רב זו דברי רבי יהודה בן תימא
אבל חכמים אומרים אע"פ שא"ר אפ"ש לו
לקיימו בסופו והתנה עליו מתחילתו תנאו
קיים ד'דתניא הרי זה גיטך ע"מ שתעלי לרקייע
על מנת שתרדי לתהום על מנת שתבליעי
קנה של מאה אמה על מנת שתעברי את
הים הגדול ברגליך ג'נתקיים התנאי הרי זה
ג"כ לא נתקיים התנאי אינו ג"כ רבי יהודה בן
תימא אומר כוה ג"כ כלל א"ר יהודה בן תימא
כל שא"ר אפ"ש לו לקיימו בסופו והתנה
עליו מתחילתו אינו אלא כמפ"ל ג"ה וכשר אמר
רב נחמן אמר רב הלכה כרבי יהודה בן
תימא אמר רב נחמן בר יצחק מתני' נמי
דיקא דקמ"י כל שאפ"ש לו לקיימו בסופו

הדרן עלך השוכר את הפועלים

השואל את הפרה:
(שי"ך ע"ב) פ"ה במשיכה ובע"לים
באמירה. הק'
ר"ב"ס דלמ"ר לקמ"ן צפ"רין (דף ק"א).

שאל צעליה עמה או
שכר צעליה עמה. לא גרסינן שכירות
ככולה מתנימין גבי פרה אלא גבי
צעלים דאשמינן היכא דפרה שאלה
כל היכא דהוה צעלים עמו במלאכתו
צ"ן בשאלת גופו וצ"ן ששכר א"לו
קרינא צ"ה א"ס צעליו עמו(ח) א"ל צפרה
שכורה לא אשמינן מתנימין דפטור
צצעלים א"ל מצרייתא(ט) שמעינן לה:
א"ל

והתנה עליו מתחילתו תנאו קיים הא אי אפ"ש לו לקיימו תנאו במ"ל שמוע מינה:

הדרן עלך השוכר את הפועלים

השואל את הפרה יושאל בעליה עמה או שכר בעליה עמה לשאל הבעלים או שכרן ואחר כך שאל את הפרה ומתה פטור שנאמר י'אם בעליו עמו לא ישלם